

Gizemli Saraya Davet

Nurlardan Çocuklara
Resimli Hikâyeler

5-12 YAŞ İÇİN RESİMLİ HİKÂYE

Hazineler

Bir zamanlar bir sultan vardı.

Hazinelerinde ışıl ışıl elmaslar, zümrütler ve türlü türlü mücevherler bulunuyordu.

Henüz kimsenin görmediğı hazineleri de vardı.

Sultan her şeyi biliyor, birbirinden güzel eserler yapıyordu.

Görkemli bir saray

Sultan, hazinelerini ve yaptığı güzel eserleri insanlara göstermek istedi.

İnsanlar onun bilgisini, ustalığını ve sanatını tanısınlar istedi.

Bunun için büyük, görkemli bir saray yaptı.

Her şeyin bir anlamı vardı

Sarayın birçok bölümü vardı.

Sultan her bölümü ayrı ayrı süsledi.

Misafirlerin rahat etmesi için de her şey düşünülmüştü.

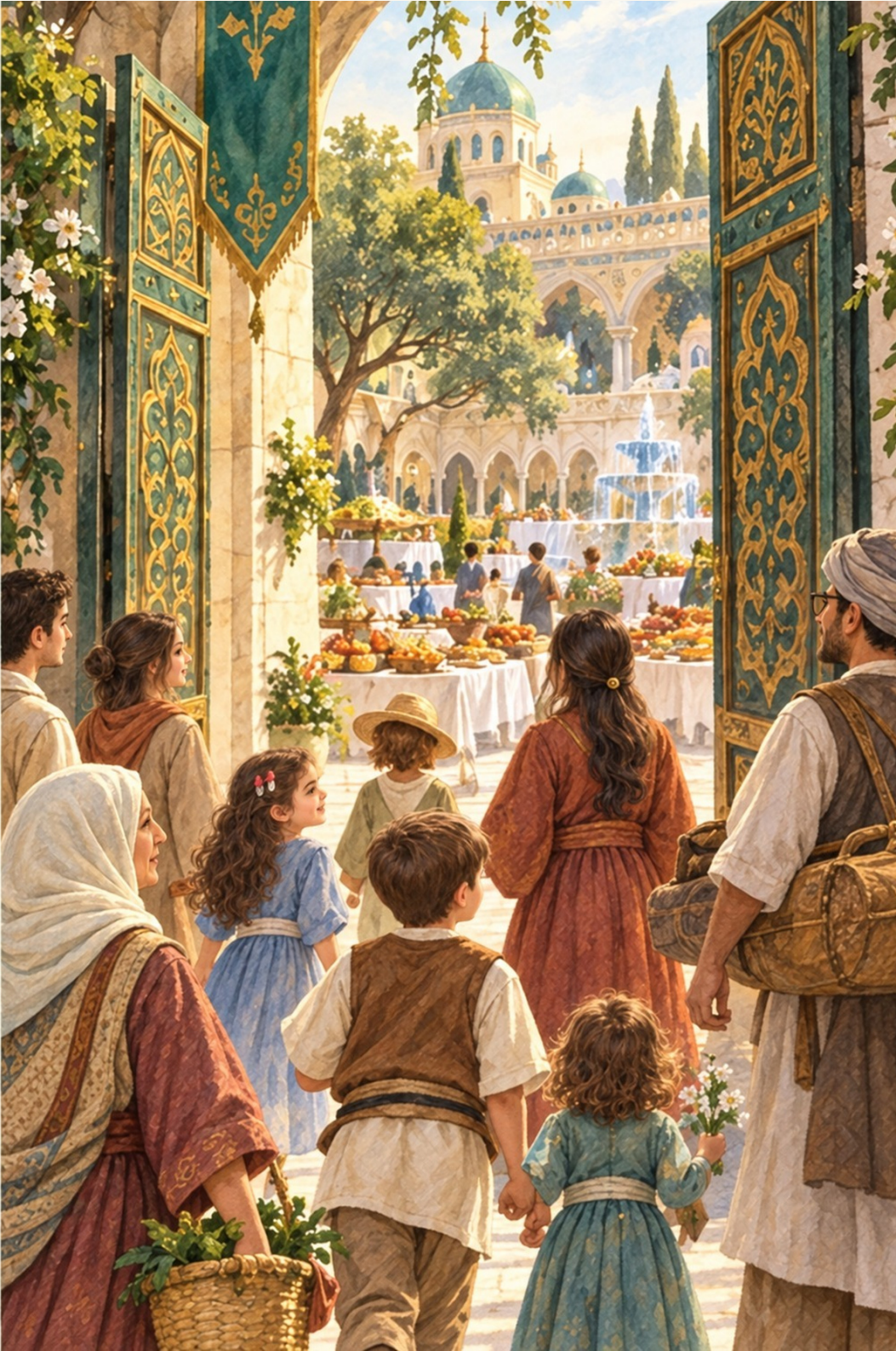
İkramlar

Sonra sofralar kurdurdu.

Sofralarda birbirinden lezzetli yiyecekler vardı. Her misafir topluluğu için uygun ikramlar hazırlanmıştı.

Yemeklerin görünüşü de tadı kadar güzeldi.

Bütün bunlar, saray sahibinin ne kadar cömert ve usta olduğunu gösteriyordu.

Davet

Sultan, insanları saraya davet etti.

Misafirler sarayı gezecek, güzel eserleri görecek ve ikramlardan tadacaktı.

Peki, gördükleri güzelliklerin anlamını onlara kim anlatacaktı?

Bu güzel ikramların neden kendilerine sunulduğunu kim söyleyecekti?

Rehber

Sultan, çok değerli bir kişiyi rehber olarak görevlendirdi.

Ona sarayın neden yapıldığını ve içindeki eserlerin ne anlattığını öğretti.

Rehber de misafirlere bu güzelliklerin anlamını açıklayacaktı.

Sarayda nasıl davranmaları gerektiğini de anlatacaktı.

Rehberin sözleri

Sarayın her bölümünde rehberin yardımcıları vardı.

Rehber ise büyük salonda, yardımcılarıyla birlikte misafirleri karşılıyordu.

Misafirlere şöyle seslendi:

“Bu sarayın sahibi, yaptığı güzel eserlerle kendisini size tanıtıyor.

Mesela güzel tablolar, onları yapan ressamın ne kadar iyi bir ressam olduğunu gösterir.

Lezzetli yemekler de onları hazırlayan aşçının ne kadar iyi bir aşçı olduğunu gösterir.

İşte bu saraydaki tüm sanat eserleri ve ikramlar da saray sahibinin ustalığını ve zenginliğini gösteriyor.

Sanat eserlerine dikkatle bakın, ikramları tadın. Bunları yapan saray sahibini tanımaya çalışın.”

İkramların anlamı

Rehber sözlerine devam etti:

“Saray sahibinin size bu güzel ikramları sunmasının sebebi, sizi sevmesidir.

Siz de ona teşekkür edin.

Onun istediği şekilde davranarak sevginizi ve saygınızı gösterin.”

Her eserde bir işaret

“Gördüğünüz her eserde saray sahibini tanıtan bir işaret var.

Üstelik insanlar bunların hiçbirinin aynısını yapamıyor.

Bütün bu sanat eserleri, onun her şeyi bildiğini ve ne kadar usta olduğunu gösteriyor.

Sarayı bu büyük avizeyle aydınlatan ve ısıtan da odur. Gece için bir gece lambası ve küçük süslü lambalar koymuştur. Sarayı da sürekli temizler.

Bakın, her gün halılar değişiyor. Tavanın ışıkları değişiyor. Size her gün farklı yemekler, tatlılar hazırlanıyor.

Bunların hiçbirini insanlar yapmıyor.

Bütün bunların hepsi aynı sultanın işidir.

Bu sarayın sahibi odur ve tektir.

Yaptığı işler, onun ne kadar büyük olduğunu gösteriyor.”

Misafirlerin bir kısmı dikkatle dinliyordu.

Bir kısmı ise yalnızca sofralara bakıyordu.

Anlamını arayanlar

Dikkatle bakan misafirler, sarayın güzelliğine ve düzenine hayran kaldılar.

“Bu kadar güzel bir saray neden yapılmış?”

“Bütün bu güzel sanat eserleri neden hazırlanmış?”

Neden bize hediye ediliyor?

“Acaba Sultan bizden ne istiyor?” diye düşündüler.

Merak ediyorlardı.

Dinlemek ve öğrenmek

Rehberin anlattıklarını duyunca yanına gittiler.

Selam verip:

“Biz de bu güzel sarayın neden yapıldığını merak ediyorduk. Bu güzel sanat eserlerinin ne anlattığını öğrenmek istiyoruz.

Sultan sana ne öğrettiyse bize de anlat,” dediler.

Rehber anlattı. Onlar da dikkatle dinlediler.

Daha güzel bir saray

Rehber öğretti, onlar da öğrendiler.

Saray sahibinin ikramlarına teşekkür ettiler.
Sarayda onun istediği şekilde davrandılar.

Herkese iyilik yaptılar.

Sultan da onların bu davranışlarından
memnun oldu.

Onları bundan çok daha güzel başka bir
saraya davet etti.

Orada bu saraydan da daha güzel ikramlar
vardı.

Yalnızca yemeklerle ilgilenenler

Diğer misafirler ise yalnızca sofralara bakıyordu.

Yemekleri yediler ama bunları hazırlayanı düşünmediler.

Sultan'a hiç teşekkür etmediler.

Güzel eserleri gördüler ama bunları yapanı tanımak istemediler.

Rehberi de yardımcılarını da dinlemediler.

Yediler, içtiler, uyudular.

Kuralları dinlemeyenler

İçilmemesi gereken içecekleri de içtiler.

Sarhoş olup bağırmaya, sarayı karıştırmaya başladılar.

Diğer misafirleri rahatsız ettiler.

Saray sahibinin kurallarını dinlemediler.

Sonunda sultanın askerleri onları götürüp hapsetti.

Bu saray neden yapılmıştı?

Bu saray yalnızca yiyip içmek ve uyumak için yapılmamıştı.

Sultan, yaptığı eserlerle kendisini misafirlerine tanıtıyordu.

İkramlarıyla onlara sevgisini ve şefkatini gösteriyordu.

Misafirlerin de bunlara dikkatle bakması, onu tanıması ve teşekkür etmesi gerekiyordu.

Rehber bütün bunları anlatıyordu.

Misafirlik

Rehber, saraydaki güzelliklerin ne anlattığını öğretiyordu.

Misafirler de onu dinleyerek bu sarayda nasıl yaşamaları gerektiğini öğreniyordu.

Bu saray sadece sultanın hazinelerini, kabiliyetlerini gösteren bir örnekti.

Sarayın bir yapılma amacı vardı.

Kimin daha çok iyilik yapacağı, kimin daha çok teşekkür edeceği anlaşılacaktı.

Sultan da en çok iyilik yapanları ve en çok teşekkür edenleri, kendisine ait asıl büyük sarayına davet edecekti.

Misafirlerin bunu unutmaması gerekiyordu.

Hikâyenin Anlamı

Hikâyenin Anlamı

Bu saray neresi?

Hikâyedeki saray, içinde yaşadığımız dünyadır.

Tavanı gökyüzüdür. Güneş bu sarayı aydınlatır ve ısıtır. Ay gece lambasıdır; geceyi aydınlatır.

Yıldızlar gökyüzünü süsler.

Halıları, yeryüzünü her mevsim kaplayan türlü türlü bitkiler ve çiçeklerdir; bazen yeşil, bazen sarıdır.

Bu sarayın sahibi ve sultanı Allah'tır.

Sarayı aydınlatan kim?

Güneş dünyamızı aydınlatır ve ısıtır.

Gece olunca ayı görürüz; o bizim gece lambamızdır.

Yıldızlar da geceleri gökyüzünü süsler ve bize yol gösterir.

Gece ile gündüz birbirini takip eder.

Bütün bunları yaratan ve bu düzeni kuran Allah'tır.

Allah her şeyi bilir. Allah her şeyi yapabilir.

Değişen halılar, hazırlanan sofralar

Mevsimler değişir. Yeryüzü farklı renklere bürünür.

Bir yerde çiçekler açar, başka bir yerde ağaçlar meyve verir.

Elmalar, üzüm, çilekler... Her birinin tadı, kokusu ve rengi farklıdır.

Saraydaki sofralar gibi, dünyada da misafirlere uygun yiyecekler hazırlanır.

Bütün bu ikramları bize veren Allah'tır.

Eserlerden tanımak

Güzel bir tabloya bakınca ressamın ustalığını anlarız.

Dünyadaki çiçeklere, ağaçlara ve hayvanlara bakınca da onları yaratan Allah'ın sanatını görürüz.

Bir kuşun kanatları, bir kedinin gözleri, bir çiçeğin yaprakları...

Her sanat eseri bize onu yapan sanatkârı tanıtır.

Bize verdiği nimetlerden O'nun iyiliğini, cömertliğini ve sevgisini tanırız.

Sarayda kurduğu düzenden ise bilgisini ve gücünü anlarız.

Her eserde bir işaret

Bir çiçeğe bakın. Rengine, yapraklarına, kokusuna...

Bir meyveyi tadın. Kabuğunun içinde sizin için hazırlanmış güzel bir yiyecek var.

Bir kuşa bakın. Uçabilmesi için kanatları var.

Nasıl bir uçağı ve kanatlarını yapan varsa, o kuşu da yapan var. Fakat uçağı yapan insanlar, canlı bir kuşu yoktan yapamıyorlar.

İnsanlar bir araba yapabiliyor, fakat canlı bir atı yoktan yaratamıyorlar.

Üstelik atın asfalt yola ihtiyacı yok. Pek çok yerde yürüyebiliyor. Benzine de ihtiyacı yok; ot ve saman yiyor.

Bütün bunlar, onları yaratanın her şeyi bildiğini ve ne kadar usta olduğunu gösteriyor.

Bu dünya sarayında insanlara hizmet eden ne çok şey var!

Yani hiçbir şey rastgele yapılmamış.

Rehber kim?

Hikâyedeki rehber, başta Efendimiz S.A.V. olmak üzere peygamberleri anlatıyor.

Allah, peygamberlere öğretti. Onlar da insanlara anlattılar.

Bize bu dünya sarayının sahibini tanıttılar.

Verdiği nimetlere nasıl teşekkür edeceğimizi, bu dünyada nasıl yaşayacağımızı öğretiler.

Rehberin yardımcıları

Rehberin öğrencileri ve yardımcıları da onun anlattıklarını öğrenen insanları anlatıyor.

Onlar öğrendiklerini kendi hayatlarında uyguluyor, başkalarına da öğretiyorlar.

Misafirler isterlerse rehberin yardımcısı da olabiliyor.

Sarayın sultanına hizmet edebiliyorlar. Başka misafirlere sarayı anlatabiliyorlar.

Bizler misafiriz

Bu dünyada insanlar, hayvanlar ve gözümüzle göremediğimiz başka misafirler de var.

Hikâyedeki davet, onların bu dünyaya gelişini anlatıyor.

Biz de bu sarayın misafirleriyiz.

Güneşi biz yapmadık. Suyu, toprağı, ağaçları biz hazırlamadık.

Topraktan çıkan güzel meyveleri de biz yapmıyoruz.

Bu saraya geldiğimizde bunları hazır bulduk.

Tanımak ve teşekkür etmek

Rehberi dinleyen misafirler gibi, biz de gördüklerimizin anlamını öğrenebiliriz.

“Bu güzel çiçeği kim yaptı? Bu lezzetli meyveyi bize kim verdi?” diye düşünebiliriz.

Biz de bunları yaratan Allah’ı tanır ve O’nu severiz.

Verdiği nimetler için O’na teşekkür ederiz.

Yani Allah’a şükrederiz.

Teşekkürümüzü nasıl gösteririz?

Bize bir iyilik yapan kişiye teşekkür ederiz.

Allah da bize hayat vermiş. Gözlerimiz, kulaklarımız, aklımız var.

Yiyebileceğimiz güzel yiyecekler, içebileceğimiz su var.

Biz de bütün bunlar için Allah'a teşekkür ederiz.

“Elhamdülillah,” deriz. Yani Allah'a şükrederiz.

Dua eder, O'ndan yardım isteriz.

Namaz kılarız. O'na sevgimizi, saygımızı ve teşekkürümüzü gösteririz.

Efendimiz S.A.V. bize bunları nasıl yapacağımızı öğretmiştir.

Öğrendiklerimizi yapmak

Rehberi dinleyen misafirler, öğrendiklerini yapmışlardı.

Biz de Efendimiz S.A.V.'in öğrettiklerini yapmaya çalışırız.

Doğru söyleriz. Başkasının hakkını almayız.

İnsanlara iyi davranırız. Yardıma ihtiyacı olanlara yardım ederiz.

Hayvanlara da şefkat gösteririz.

Bize verilen yiyecekleri, suyu ve diğer nimetleri boşa harcamayız.

Böylece Allah'a sevgimizi ve saygımızı yalnızca sözlerimizle değil, yaptıklarımızla da gösteririz.

Daha güzel saray neresi?

Sultan, rehberi dinleyen ve öğrendiklerini yapan misafirleri daha güzel bir saraya davet etmişti.

Hikâyedeki bu saray, cenneti anlatıyor.

Bu dünyadaki misafirliğimiz sonsuza kadar sürmez.

Fakat hayatımız bu dünyadan ibaret değildir. Dünya hayatından sonra ahiret hayatı vardır.

Allah'ın cennette hazırladığı ikramlar, bu saraydan da, hayal edebildiğimizden de daha güzeldir.

Yaptıklarımızın bir karşılığı var

Diğer misafirler ise ikramları yediler ama onları vereni düşünmediler.

Hiç teşekkür etmediler.

Rehberi dinlemediler. Sarayın kurallarını çiğnediler.

Başka misafirleri de rahatsız ettiler.

Sonunda yaptıklarının karşılığını gördüler.

Biz de bu dünyada yaptıklarımızdan sorumluyuz.

İnsanlara iyilik yaparız. Kimseye haksızlık ve kötülük yapmayız.

Allah bütün yaptıklarımızı bilir.

Hayatımız ne için verildi?

Bize hayat yalnızca yiyip içmek ve uyumak için verilmedi.

Gözlerimiz var; güzellikleri görüyoruz.

Kulaklarımız var; güzel sesleri duyuyoruz.

Aklımız var; düşünüyor ve anlamaya çalışıyoruz.

Kalbimiz var; seviyoruz.

Bize verilen bütün bu imkânlarla Allah'ın eserlerine bakar, O'nu tanırız.

Verdiği nimetleri fark eder, O'nu sever ve O'na teşekkür ederiz.

Bu güzel dünya sarayında nasıl iyi bir misafir olacağımızı öğreniriz.

Biz nasıl bir misafir olacağız?

Şimdi biliyoruz:

Bu dünya çok güzel bir saraydır.

Bizi bu saraya davet eden, bütün nimetleri veren Allah'tır.

Efendimiz S.A.V. ise bu sarayın neden yaratıldığını ve burada nasıl yaşamamız gerektiğini bize anlatan rehberimizdir.

Bize düşen; Allah'ı tanımak, O'nu sevmek, verdiği nimetlere teşekkür etmek ve insanlara iyilik yapmaktır.

Öyleyse etrafımıza dikkatle bakalım.

Her sanat eserinin ne kadar güzel, ne kadar iyi yapılmış ve ne kadar faydalı olduğunu düşünelim.

Onları bize gösteren ve hizmetimize veren Allah'a çok teşekkür edelim.

Ve bu güzel sarayda iyi bir misafir olalım.

Son

Saraydaki misafirlik devam ediyor.

Her sabah güneş yeniden doğuyor; hepimizi aydınlatıyor, ısıtıyor ve yiyeceklerimizin yetişmesine yardım ediyor.

Topraktan hep yeni yiyecekler çıkıyor.

Kuşlar uçuyor, çiçekler açıyor, ağaçlar bize meyvelerini uzatıyor, arılar bizim için bal yapıyor.

Bütün bu güzel hediyeler bize o yüce Sultan'ı anlatıyor.

Biz de rehberimizi dinleyelim; Allah'ı tanıyalım ve O'nu çok sevelim.

Kaynak notu

Bu hikâye, Üstad Bediüzzaman Said Nursî'nin Sözler adlı eserindeki On Birinci Söz'de yer alan saray temsilinden hareketle çocuklar için hazırlanmıştır.

Üstadın özgün metni değildir.